

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα, 12/02/2018

Αριθμός απόφασης: 1341

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α1 ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213 1604 534

ΦΑΞ : 213 1604 567

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*»

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων.

2. Την ΠΟΛ 1069/04-03-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Τη με ημερομηνία κατάθεσης **17/10/2017** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα Ιδρύματος με την επωνυμία «.....»», **ΑΦΜ**, με έδρα τη κατά:

α) των υπ' αριθ. /01-09-2017, /01-09-2017, /01-09-2017, /01-09-2017, /01-09-2017, /01-09-2017, /01-09-2017, /01-09-2017, /01-09-2017 και /01-09-2017 Οριστικών Πράξεων Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α., του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΧΑΝΙΩΝ, διαχειριστικών περιόδων 01/01-31/12/2000, 01/01-31/12/2001, 01/01-31/12/2002, 01/01-31/12/2003, 01/01-31/12/2004, 01/01-31/12/2005, 01/01-31/12/2006, 01/01-31/12/2007, 01/01-31/12/2008, 01/01-31/12/2009 και 01/01-31/12/2010, αντίστοιχα, και

β) των υπ' αριθ. /01-09-2017, /01-09-2017 και /01-09-2017 Οριστικών Πράξεων Επιβολής Προστίμου ΦΠΑ, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΧΑΝΙΩΝ, διαχειριστικών περιόδων 01/01-31/12/2000, 01/01-31/12/2009 και 01/01-31/12/2010, αντίστοιχα, και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. α) Τις υπ' αριθ. /01-09-2017, /01-09-2017, /01-09-2017, /01-09-2017, /01-09-2017, /01-09-2017, /01-09-2017, /01-09-2017 και /01-09-2017 Οριστικές Πράξεις Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α., του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΧΑΝΙΩΝ, διαχειριστικών περιόδων 01/01-31/12/2000, 01/01-31/12/2001, 01/01-31/12/2002, 01/01-31/12/2003, 01/01-31/12/2004, 01/01-31/12/2005, 01/01-31/12/2006, 01/01-31/12/2007, 01/01-31/12/2008, 01/01-31/12/2009 και 01/01-31/12/2010, αντίστοιχα, και
- β) τις υπ' αριθ. /01-09-2017, /01-09-2017 και /01-09-2017 Οριστικές Πράξεις Επιβολής Προστίμου ΦΠΑ, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΧΑΝΙΩΝ, διαχειριστικών περιόδων 01/01-31/12/2000, 01/01-31/12/2009 και 01/01-31/12/2010, αντίστοιχα,
- των οποίων ζητείται η ακύρωση καθώς και τις από 01/09/2017 έκθεση ελέγχου φορολογίας ΦΠΑ ν. 2859/2000, της Δ.Ο.Υ. ΧΑΝΙΩΝ.
6. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ. ΧΑΝΙΩΝ.
7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Α1 τμήματος της Υπηρεσίας μας, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσης **17/10/2017** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα Ιδρύματος με την επωνυμία «.....», **ΑΦΜ**, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

- 1) Με την υπ' αριθμ. **/01-09-2017** Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α., διαχειριστικής περιόδου 01/01-31/12/2000, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΧΑΝΙΩΝ, προσδιορίστηκε πιστωτικό υπόλοιπο ποσού 1.548,92€.
- 2) Με την υπ' αριθμ. **/01-09-2017** Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α., διαχειριστικής περιόδου 01/01-31/12/2001, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΧΑΝΙΩΝ, καταλογίστηκε σε βάρος του προσφεύγοντος ιδρύματος ΦΠΑ ποσού 833,15€, πλέον πρόσθετος φόρος, λόγω μη υποβολή δήλωσης, ποσού 999,78 €, ήτοι συνολικό ποσό 1.832,93€.
- 3) Με την υπ' αριθμ. **/01-09-2017** Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α., διαχειριστικής περιόδου 01/01-31/12/2002, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΧΑΝΙΩΝ, καταλογίστηκε σε βάρος του προσφεύγοντος ιδρύματος ΦΠΑ ποσού 6.629,56€, πλέον πρόσθετος φόρος, λόγω μη υποβολή δήλωσης, ποσού 7.955,48 €, ήτοι συνολικό ποσό 14.585,04€.
- 4) Με την υπ' αριθμ. **/01-09-2017** Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α., διαχειριστικής περιόδου 01/01-31/12/2003, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΧΑΝΙΩΝ, καταλογίστηκε σε βάρος του προσφεύγοντος ιδρύματος ΦΠΑ ποσού 1.130,79€, πλέον πρόσθετος φόρος, λόγω μη υποβολή δήλωσης, ποσού 1.356,95 €, ήτοι συνολικό ποσό 2.487,74€.
- 5) Με την υπ' αριθμ. **/01-09-2017** Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α., διαχειριστικής περιόδου 01/01-31/12/2004, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΧΑΝΙΩΝ, καταλογίστηκε

σε βάρος του προσφεύγοντος ιδρύματος ΦΠΑ ποσού 451,77€, πλέον πρόσθετος φόρος, λόγω μη υποβολή δήλωσης, ποσού 542,12 €, ήτοι συνολικό ποσό 993,89€.

6) Με την υπ' αριθμ. **/01-09-2017** Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α., διαχειριστικής περιόδου 01/01-31/12/2005, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΧΑΝΙΩΝ, καταλογίστηκε σε βάρος του προσφεύγοντος ιδρύματος ΦΠΑ ποσού 6.215,72€, πλέον πρόσθετος φόρος, λόγω μη υποβολή δήλωσης, ποσού 7.458,87 €, ήτοι συνολικό ποσό 13.674,59€.

7) Με την υπ' αριθμ. **/01-09-2017** Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α., διαχειριστικής περιόδου 01/01-31/12/2006, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΧΑΝΙΩΝ, καταλογίστηκε σε βάρος του προσφεύγοντος ιδρύματος ΦΠΑ ποσού 3.499,51€, πλέον πρόσθετος φόρος, λόγω μη υποβολή δήλωσης, ποσού 4.199,41 €, ήτοι συνολικό ποσό 7.698,92€.

8) Με την υπ' αριθμ. **/01-09-2017** Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α., διαχειριστικής περιόδου 01/01-31/12/2007, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΧΑΝΙΩΝ, καταλογίστηκε σε βάρος του προσφεύγοντος ιδρύματος ΦΠΑ ποσού 62,99€, πλέον πρόσθετος φόρος, λόγω μη υποβολή δήλωσης, ποσού 75,58 €, ήτοι συνολικό ποσό 138,57€.

9) Με την υπ' αριθμ. **/01-09-2017** Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α., διαχειριστικής περιόδου 01/01-31/12/2008, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΧΑΝΙΩΝ, καταλογίστηκε σε βάρος του προσφεύγοντος ιδρύματος ΦΠΑ ποσού 5.494,94€, πλέον πρόσθετος φόρος, λόγω μη υποβολή δήλωσης, ποσού 6.593,93 €, ήτοι συνολικό ποσό 12.088,87€.

10) Με την υπ' αριθμ. **/01-09-2017** Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α., διαχειριστικής περιόδου 01/01-31/12/2009, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΧΑΝΙΩΝ, προσδιορίστηκε πιστωτικό υπόλοιπο ποσού 4.188,11€.

11) Με την υπ' αριθμ. **/01-09-2017** Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α., διαχειριστικής περιόδου 01/01-31/12/2010, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΧΑΝΙΩΝ, προσδιορίστηκε πιστωτικό υπόλοιπο ποσού 3.294,67€.

12) Με την υπ' αριθμ. **/01-09-2017** Οριστική Πράξη Επιβολής Προστίμου Φ.Π.Α., διαχειριστικής περιόδου 01/01-31/12/2000, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΧΑΝΙΩΝ, επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος ιδρύματος πρόστιμο ποσού 100,00€ διότι δεν υπέβαλε την προβλεπόμενη από τις διατάξεις του άρθρου 36-38 ν.2859/2000, όπως ίσχυε, εκκαθαριστική δήλωση ΦΠΑ του έτους 2000, κατά παράβαση των συνδυαστικών διατάξεων των άρθρων 4§1 του ν.2523/1997 και 72§19 του ν.4174/2013.

13) Με την υπ' αριθμ. **/01-09-2017** Οριστική Πράξη Επιβολής Προστίμου Φ.Π.Α., διαχειριστικής περιόδου 01/01-31/12/2009, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΧΑΝΙΩΝ, επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος ιδρύματος πρόστιμο ποσού 100,00€ διότι δεν υπέβαλε την προβλεπόμενη από τις διατάξεις του άρθρου 36-38 ν.2859/2000, όπως ίσχυε, εκκαθαριστική δήλωση ΦΠΑ του έτους 2009, κατά παράβαση των συνδυαστικών διατάξεων των άρθρων 4§1 του ν.2523/1997 και 72§19 του ν.4174/2013.

14) Με την υπ' αριθμ. **/01-09-2017** Οριστική Πράξη Επιβολής Προστίμου Φ.Π.Α., διαχειριστικής περιόδου 01/01-31/12/2010, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΧΑΝΙΩΝ, επιβλήθηκε σε βάρος του

προσφεύγοντος ιδρύματος πρόστιμο ποσού 100,00€ διότι δεν υπέβαλε την προβλεπόμενη από τις διατάξεις του άρθρου 36-38 ν.2859/2000, όπως ίσχυε, εκκαθαριστική δήλωση ΦΠΑ του έτους 2010, κατά παράβαση των συνδυαστικών διατάξεων των άρθρων 4§1 του ν.2523/1997 και 72§19 του ν.4174/2013.

Οι ως άνω διαφορές ΦΠΑ προέκυψαν από το πόρισμα της από 01/09/2017 έκθεσης έλεγχου φορολογίας ΦΠΑ ν.2859/2000 της Δ.Ο.Υ. ΧΑΝΙΩΝ, σύμφωνα με το οποίο ο έλεγχος αφού έλαβε υπόψη τις διατάξεις του άρθρου 22§1 του ν. 2859/2000, τις ερμηνευτικές εγκυκλίους ΠΟΛ. 1282/92 και 1097/2005 καθώς και το με αριθ. πρωτ. ΔΕΕΦ Α 1163589 ΕΞ2015/16-12-2015 έγγραφο της Διεύθυνσης Εφαρμογής της Έμμεσης Φορολογίας **έκρινε** ότι πρέπει να επιβληθεί ΦΠΑ κατά τα ελεγχόμενα έτη, σε ποσοστό 33% επί των εισφορών που κατέβαλαν οι σύνεδροι προς το προσφεύγον ίδρυμα, το οποίο ποσοστό αντιστοιχεί στις επιμέρους διακριτές υπηρεσίες διαμονής και σίτισης που τους παρείχε.

Ο ως άνω έλεγχος διενεργήθηκε δυνάμει της με αριθ. /05-12-2013 εντολής ελέγχου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΧΑΝΙΩΝ.

Αιτία ελέγχου αποτέλεσε το με αριθ. πρωτ. ΓΕΔΔ Φ.819/2010/6184/19-04-2012 έγγραφο του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης, με το οποίο ζητούσε τη διενέργεια τακτικού φορολογικού ελέγχου σε όλες τις ΜΚΟ και αστικές μη κερδοσκοπικές εταιρείες αρμοδιότητας της Δ.Ο.Υ., για όλα τα ανέλεγκτα έτη από την ημερομηνία έναρξης δραστηριότητάς τους.

Σύντομο Ιστορικό

Σύμφωνα με το καταστατικό (έγκριση σύστασης ΠΔ 838/1970, ΦΕΚ 295 τ.Α'), το ίδρυμα με την επωνυμία «.....» συνιστά θρησκευτικό Καθίδρυμα κοινωφελούς σκοπού και αποτελεί ΝΠΙΔ, εποπτευόμενο από τους Υπουργούς Οικονομικών και Εθνικής Παιδείας & Θρησκευμάτων ως Ίδρυμα κοινωφελές των άρθρων 95 και 98 του ΑΝ 2039/39 (ΦΕΚ 455 τ.Α') και υπό κανονική εξάρτηση της Ιεράς Μητροπόλεως και

Σκοπός του Ιδρύματος, είναι η ενδυνάμωση και επιμόρφωση των λειτουργών και του πληρώματος της Εκκλησίας, η ενίσχυση του έργου της Ορθοδόξου Εξωτερικής Ιεραποστολής, η παροχή τεχνικο-υλικής βοήθειας για την προαγωγή του τόπου ή για την ικανοποίηση φιλανθρωπικών και ευαγών σκοπών, καθώς και η θεώρηση και η έρευνα των οικονομικών κοινωνικών και πνευματικών εν γένει προβλημάτων, υπό το ορθόδοξο χριστιανικό πρίσμα. (σχετ. άρθρο 2 του Π/Δτος).

Η εκτέλεση του σκοπού του επιτυγχάνεται με την οργάνωση ειδικών κατά περίπτωση συνεδρίων διασκέψεων και λοιπών εκδηλώσεων, γενικότερα δε με προσφορότερα μέσα όπως η επιμόρφωση ενηλίκων και η ανάπτυξη εκπαιδευτικών και μορφωτικών δραστηριοτήτων, η εξασφάλιση εθελοντικών ή μερικώς αμειβόμενων υπηρεσιών καθώς και η διοργάνωση κατάλληλων εκδηλώσεων για τη αναζωογόνηση και στερέωση των ελληνορθοδόξων, μάλιστα δε των κρητικών παραδόσεων και θεσμών. Τα έσοδά του προέρχονται, μεταξύ άλλων, από την παροχή υπηρεσιών πάσης φύσεως ή εκτελέσεως έργων, από επιχορηγήσεις και ενισχύσεις, καθώς και από εισφορές και λοιπές

παροχές των μετεχόντων στις οργανωμένες από το Ίδρυμα εκδηλώσεις χρησιμοποιούντων το εστιατόριο, τους ξενώνες και γενικά τις εγκαταστάσεις αυτού. (σχετ. άρθρο 3 και 17 του ως άνω Π/Δτος)

Το προσφεύγον ίδρυμα με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση των προσβαλλόμενων πράξεων, προβάλλοντας τους παρακάτω ισχυρισμούς:

1. Μη υποχρέωση καταβολής ΦΠΑ στις υπηρεσίες πολιτιστικής και μορφωτικής φύσης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 22§1 εδ. ιβ' και ΠΟΛ. 1097/2005.
2. Ο ισχυρισμός του ελέγχου ότι το ίδρυμα παρέχει δυο διακριτές υπηρεσίες ήτοι τη διοργάνωση επιστημονικών συνεδρίων και την παροχή υπηρεσιών φιλοξενίας, διαμονής, εστίασης, μεταφοράς κλπ είναι τελείως εσφαλμένος καθότι παρέχει μια μόνον ενιαία υπηρεσία, ήτοι την συν-διοργάνωση επιστημονικών και πολιτιστικών ημερίδων και συνεδρίων, τα όποια σε καμία περίπτωση δε δύνανται να θεωρηθούν ως συνέδρια εμπορικού ή ψυχαγωγικού χαρακτήρα.
3. Η κύρια παροχή που παρέχει το ίδρυμα είναι η συν-διοργάνωση επιστημονικών συνεδρίων και ημερίδων, ενώ η παροχή υπηρεσιών φιλοξενίας και σίτισης είναι παρεπόμενες αυτής και άρρηκτα συνδεδεμένες με αυτήν. Οι σύνεδροι δεν μπορούν αν επιλέξουν να συμμετέχουν στο συνέδριο με ή χωρίς φιλοξενία, η τιμολόγηση δεν γίνεται διακριτά για κάθε στοιχείο της ενιαίας υπηρεσίας και η λειτουργία κατ' αυτό τον τρόπο του ιδρύματος σε καμία περίπτωση δεν οδηγεί σε στρέβλωση των όρων του ανταγωνισμού.
4. Παραγεγραμμένο το δικαίωμα του Δημοσίου για επιβολή ΦΠΑ, για τις ελεγχόμενες περιόδους 2000 -2010, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 57 και 49 του ν.2859/200 και τις υπ' αριθ. 1738/2017 απόφασης της Ολομέλειας του ΣτΕ. Μάλιστα, οι χρήσεις 2000 -2005 είναι παραγεγραμμένες ακόμα και υπό την εκδοχή της δεκαετούς παραγραφής του δικαιώματος του δημοσίου να εκδώσει πράξεις επιβολής ΦΠΑ και προστίμου ΦΠΑ.

Ως προς τον ισχυρισμό περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για έκδοση πράξεων χρήσεων 2000 -2010

Επειδή, στην παρ.11 του άρθρου 72 του ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) ορίζεται:

Διατάξεις περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου να κοινοποιεί φύλλα ελέγχου και πράξεις προσδιορισμού φόρου, τελών, εισφορών «προστίμων,» , προϊσχύουσες του άρθρου 36 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, εξακολουθούν να έχουν εφαρμογή για τις χρήσεις, τις περιόδους, τις υποθέσεις και τις φορολογικές υποχρεώσεις τις οποίες αφορούν. Κατ' εξαίρεση, οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 36 εφαρμόζονται και για περιπτώσεις φοροδιαφυγής, η οποία διαπράχθηκε πριν την εφαρμογή του Κώδικα, εάν, κατά τη θέση αυτού σε ισχύ, το δικαίωμα του Δημοσίου δεν έχει παραγραφεί

Όπου σε κείμενες διατάξεις ουσιαστικού φορολογικού δικαίου, που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, προβλέπεται προθεσμία παραγραφής του δικαιώματος του

Δημοσίου να κοινοποιεί φύλλα ελέγχου, πράξεις προσδιορισμού φόρου, τελών, εισφορών, πράξεις επιβολής προστίμων και κάθε άλλη συναφή πράξη, η παραγραφή διακόπτεται με την έκδοση τους. Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου εφαρμόζεται και σε εκκρεμείς δικαστικές υποθέσεις, οι οποίες δεν έχουν συζητηθεί κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου σε πρώτο βαθμό.».

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου **9§5 του ν.2523/1997** ορίζεται ότι:

«5. Οι διατάξεις περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για την ενέργεια αρχικής ή συμπληρωματικής φορολογικής εγγραφής στην κύρια φορολογία εφαρμόζονται ανάλογα και για την επιβολή των προστίμων. Η προθεσμία αρχίζει από τη λήξη της διαχειριστικής περιόδου που έπεται εκείνης, στην οποία αφορά η παράβαση. Στα Πρόστιμα του Κ.Β.Σ. ως και σε άλλα Πρόστιμα που δεν συνδέονται με αντίστοιχη φορολογία, ως κύρια φορολογία νοείται η φορολογία εισοδήματος.»

Επειδή, με τις διατάξεις των παραγράφων **1, 2 και 3 του άρθρου 57 του Ν 2859/2000**, ορίζεται ότι:

«**1.** Η κοινοποίηση των πράξεων που προβλέπουν οι διατάξεις των άρθρων 49 και 50 του παρόντος δεν μπορεί να γίνει ύστερα από πάροδο πενταετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την υποβολή της εκκαθαριστικής δήλωσης ή της έκτακτης δήλωσης στις περιπτώσεις που δεν υπάρχει υποχρέωση για υποβολή εκκαθαριστικής ή η προθεσμία για την υποβολή αίτησης επιστροφής από τους αγρότες του ειδικού καθεστώτος του άρθρου 41. Μετά την πάροδο της πενταετίας παραγράφεται το δικαίωμα του Δημοσίου για την επιβολή του φόρου.

2. Κατ' εξαίρεση από τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου μπορεί να κοινοποιηθεί πράξη και μετά την πάροδο πενταετίας, όχι όμως και μετά την πάροδο δεκαετίας εφόσον:

α) δεν υποβλήθηκε εκκαθαριστική δήλωση ή έκτακτη στις περιπτώσεις που δεν υπάρχει υποχρέωση για υποβολή εκκαθαριστικής,

β) η μη άσκηση του δικαιώματος του Δημοσίου για την Επιβολή του φόρου, εν όλω ή εν μέρει, οφείλεται σε πράξη ή παράλειψη από πρόθεση του υπόχρεου στο φόρο με σύμπραξη του αρμόδιου φορολογικού οργάνου,

γ) αφορά συμπληρωματική πράξη που προβλέπει η διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 49.

3. Σε περίπτωση υποβολής εκπροθέσμως της εκκαθαριστικής δήλωσης ή της κατά τα παραπάνω έκτακτης δήλωσης, το δικαίωμα του Δημοσίου για την κοινοποίηση των πράξεων των άρθρων 49 και 50 παρατείνεται ή αναβιώνει αναλόγως, ώστε ο υπολειπόμενος χρόνος για την Παραγραφή του δικαιώματος του Δημοσίου προς επιβολή φόρου να μην είναι μικρότερος των τριών (3) ετών από τη λήξη του έτους εντός του οποίου υποβλήθηκε η δήλωση.»

Επειδή, με τις διατάξεις της παραγράφου **3 περίπτωση γ' του άρθρου 49 του Ν 2859/2000**, ορίζεται ότι:

«**3.** Πράξη προσδιορισμού του φόρου, και αν ακόμη έγινε οριστική, δεν αποκλείει την έκδοση και κοινοποίηση συμπληρωματικής πράξης, αν από συμπληρωματικά στοιχεία που περιήλθαν με οποιοδήποτε τρόπο σε γνώση του Προϊσταμένου Δ.Ο.Υ., μετά την έκδοση της πράξης, εξακριβώνεται ότι ο φόρος που προκύπτει είμαι μεγαλύτερος απ' αυτόν που προσδιορίζεται με την αρχική πράξη ή αν η δήλωση ή τα έντυπα ή οι καταστάσεις που τη συνοδεύουν αποδεικνύονται ανακριβή.».

Επειδή, με την υπ' αριθμ. **1738/2017 απόφαση της, η Ολομέλεια του ΣτΕ**, βασιζόμενη στα απορρέοντα από την αρχή του κράτους δικαίου, την αρχή της ασφάλειας δικαίου και στηριζόμενη στο άρθρο 78 του Συντάγματος, έκρινε αντισυνταγματικές τις παρατάσεις του χρόνου παραγραφής που χορηγήθηκαν με τα άρθρα **11 του ν.3513/2006, 29 του ν.3697/2008, 10 του ν.3790/2009, 82 του ν.3842/2010** (σκέψη 8), διότι παρέτειναν την προθεσμία παραγραφής φορολογικών αξιώσεων του Δημοσίου αναγομένων σε ημερολογιακά έτη προγενέστερα του προηγούμενου της δημοσίευσής των σχετικών νόμων ετών . Επιπλέον στην ως άνω απόφαση του ΣτΕ έγινε αναφορά στις παρατάσεις του χρόνου παραγραφής που χορηγήθηκαν με τα άρθρα **18§2 του ν.4002/2011, 2§1 του ν.4098/2012, 37§5 του ν.4141/2013, 87 του ν. 4316/2014, 22 του ν. 4337/2015 και 97 του ν. 4446/2016** (Α' 240) (σκέψη 9).

Επειδή σύμφωνα με το με αριθ. **2642/2017 Πρακτικό του ΝΣΚ**, παρότι η ανωτέρω απόφαση της ΟΛΣΤΕ δεν κάνει ρητή μνεία περί αντισυνταγματικότητας των επόμενων νομοθετικών ρυθμίσεων, με τις οποίες χορηγήθηκαν περαιτέρω παρατάσεις του χρόνου παραγραφής, του άρθρου 37 παρ. δ του ν. 4141/2013, του άρθρου 22 του ν. 4203/2013, του άρθρου 87 του ν. 4316/2014, του άρθρου 22 του ν. 4337/2015 και του άρθρου 97 του ν. 4446/2016, διότι δεν ήταν αναγκαίο με βάση το πραγματικό της κρινόμενης υπόθεσης, από τις σκέψεις 5 και 6 της απόφασης της Ολομέλειας συνάγεται ότι και οι διατάξεις αυτές αντίκεινται στο άρθρο 78 παρ. 1 και 2 του Συντάγματος. Και τούτο διότι ομοίως παρατείνουν την προθεσμία παραγραφής φορολογικών αξιώσεων αναγομένων σε ημερολογιακά έτη προγενέστερα του προηγούμενου της δημοσίευσής των σχετικών νόμων έτους, συνδέουν δε τη χορήγηση ή μη παράτασης παραγραφής με ενέργειες δημόσιας αρχής, όπως είναι η έκδοση ή/και κοινοποίηση εντολής ελέγχου, με συνέπεια τη διαφοροποίηση του χρόνου παραγραφής στη βάση της έκδοσης ή μη εντολής ελέγχου σε βάρος εκάστου φορολογούμενου.

Επειδή, με την απόφαση **2932/2017 του ΣτΕ** (σκέψη 7) ορίζεται ότι :

«...τα κριθέντα από την Ολομέλεια του Δικαστηρίου με την απόφαση ΣτΕ 1738/2017, και οι διατάξεις του άρθρου 12 παρ. 7 του ν. 3888/2010, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 4 παρ. 7 του ν. 3899/2010, του άρθρου 18 παρ. 2 του ν. 4002/2011 και του άρθρου δεύτερου παρ. 1 του ν. 4098/2012 αντίκεινται στις εξειδικεύουσες την αρχή της ασφάλειας δικαίου διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 78 του Συντάγματος, για τον ίδιο λόγο για τον οποίο κρίθηκαν από την Ολομέλεια αντισυνταγματικές οι διατάξεις του άρθρου 11 του ν. 3513/2006, του άρθρου 29 του ν. 3697/2008, του άρθρου 10 του ν. 3790/2009 και του άρθρου 82 του ν. 3842/2010, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 92 παρ. 3 περ. β του ν. 3862/2010, δηλαδή διότι παρατείνουν -ενόψει μάλιστα του γενικού τρόπου διατύπωσής τους, τόσο την πενταετή, κατά την παρ. 1, όσο και τη δεκαετή, κατά την παρ. 4 του άρθρου 84 (πρβλ. ΣτΕ 1623/2016 7μ.)- προθεσμία παραγραφής φορολογικών αξιώσεων του Δημοσίου αναγομένων σε ημερολογιακά έτη προγενέστερα του προηγούμενου της δημοσίευσής των σχετικών νόμων ετών.»

Επειδή, με την πρόσφατη υπ' αριθ. **2934/2017** **απόφαση του β' τμήματος του ΣτΕ** κρίθηκε ότι δεν μπορούν να θεωρηθούν «συμπληρωματικά» φορολογικά στοιχεία οι τραπεζικές καταθέσεις φορολογούμενου στην ημεδαπή, υπό την έννοια της διάταξης του άρθρου 68 παρ. 2 του Κ.Φ.Ε ([2238/1994](#)), προκειμένου να δικαιολογήσουν την έκδοση συμπληρωματικού φύλλου ελέγχου ή την παράταση της παραγραφής. Συγκεκριμένα στη σκέψη 12 αναφέρεται:

« Συνεπώς, δεν αποτελούν συμπληρωματικά στοιχεία εκείνα τα οποία είτε είχαν περιέλθει σε γνώση της φορολογικής αρχής εντός της προβλεπόμενης στην παράγραφο 1 του ανωτέρω άρθρου 84 πενταετίας και αγνοήθηκαν ή δεν ελήφθησαν προσηκόντως υπόψη από αυτήν (πρβλ. ΣτΕ 3296/2008, ΣτΕ 2703/1997, ΣτΕ 2473/1996) είτε η φορολογική αρχή όφειλε να έχει λάβει γνώση τους, εντός της ίδιας πενταετίας, εάν είχε επιδείξει την δέουσα επιμέλεια (πρβλ. ΣτΕ 2426/2002, ΣτΕ 2700/1965), ήτοι εάν είχε λάβει τα προσήκοντα μέτρα ελέγχου και έρευνας, που προβλέπονται στο νόμο.».

Επειδή, με την **ΠΟΛ.1191/2017** έγινε αποδεκτή από τον Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων η με αριθ. **265/2017** γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (Τμήμα Β') σχετικά με την έννοια της ανακρίβειας της δήλωσης της περίπτωσης β' της παραγράφου 2 του άρθρου 68 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, για την εφαρμογή και την έκταση εφαρμογής της περί δεκαετούς παραγραφής διατάξεως του άρθρου 84§ 4 του ίδιου νόμου».

Με την εν λόγω γνωμοδότηση και όσον αφορά το παραπάνω θέμα έγιναν δεκτά τα εξής:

1. Κατά την έννοια των διατάξεων των [παραγράφων 1 και 4 \(περιπτ. β'\) του άρθρου 84](#) του ΚΦΕ, ερμηνευόμενων σύμφωνα με τη συνταγματική αρχή της αναλογικότητας των νομοθετικών διατάξεων περί παραγραφής, (α) ο φορολογικός έλεγχος (και ο βάσει αυτού καταλογισμός φόρου και πρόσθετου φόρου, λόγω ανακρίβειας της δηλώσεως) πρέπει να διενεργείται, κατ' αρχήν, εντός πενταετίας από το τέλος του έτους εντός του οποίου έληξε η προθεσμία για την επίδοση της οικείας δηλώσεως φορολογίας εισοδήματος, (β) κατά παρέκκλιση από τον ανωτέρω κανόνα της παραγράφου 1, χωρεί, σύμφωνα με τη στενώς ερμηνευτέα διάταξη της περιπτώσεως β' της παραγράφου 4 (σε συνδυασμό με τη διάταξη του [άρθρου 68 παρ. 2 περιπτ. α'](#)), έλεγχος (ακόμα και αρχικός) και έκδοση, βάσει αυτού, πράξεως καταλογισμού φόρου και πρόσθετου φόρου, εντός δεκαετίας από το τέλος του προαναφερόμενου έτους, εάν περιέλθουν σε γνώση της φορολογικής Διοίκησης «συμπληρωματικά στοιχεία», δηλαδή στοιχεία αποδεικτικά της ύπαρξης μη δηλωθέντος φορολογητέου εισοδήματος (πρβλ. ΣτΕ 1303/1999, ΣτΕ 2632/1996), τα οποία δικαιολογημένα δεν είχε υπ' όψιν της η φορολογική αρχή κατά την ανωτέρω πενταετία (ΣτΕ 2426/2002). Συνεπώς, δεν αποτελούν συμπληρωματικά στοιχεία εκείνα τα οποία είτε είχαν περιέλθει σε γνώση της φορολογικής αρχής εντός της προβλεπόμενης στην παράγραφο 1 του ανωτέρω άρθρου 84 πενταετίας και αγνοήθηκαν ή δεν ελήφθησαν προσηκόντως υπ'όψιν από αυτήν (πρβλ. ΣτΕ 3296/2008, ΣτΕ 2703/1997, ΣτΕ 2473/1996) είτε η φορολογική αρχή όφειλε να έχει λάβει γνώση τους, εντός της ίδιας πενταετίας, εάν είχε επιδείξει τη δέουσα επιμέλεια (πρβλ. ΣτΕ 2426/2002, ΣτΕ 2700/1965), ήτοι εάν είχε λάβει τα προσήκοντα μέτρα ελέγχου και έρευνας που προβλέπονται στο νόμο.

2. Η ανακρίβεια της δηλώσεως και των συνυποβληθέντων με αυτήν ειδικών εντύπων και καταστάσεων μπορεί να διαπιστώνεται καθ' οιονδήποτε τρόπο, ένας εκ των οποίων είναι και η διάσταση προς την οποία τελεί το περιεχόμενο της δηλώσεως (και των συνυποβληθέντων με αυτήν ειδικών εντύπων και καταστάσεων) προς τα προκύπτοντα από τα συνυποβληθέντα προς απόδειξη των δηλουμένων δικαιολογητικά, με την επιφύλαξη των οριζόμενων στο [άρθρο 66§2](#) του ΚΦΕ. Στην περίπτωση όμως αυτή και με δεδομένο ότι τα δικαιολογητικά συνυποβάλλονται με τη δήλωση και επομένως περιέρχονται στη γνώση της φορολογικής αρχής εντός της προβλεπόμενης στην παράγραφο 1 του ανωτέρω άρθρου 84 πενταετίας και μπορούν να ληφθούν προσηκόντως υπόψη από αυτήν, η μετ' έλεγχο διαπίστωση της προαναφερθείσης διαστάσεως μετά την πάροδο της πενταετούς παραγραφής του κανόνα του άρθρου 84§1 δεν παρίσταται ικανή να ενεργοποιήσει τον κανόνα της δεκαετούς παραγραφής.

3. Περαιτέρω η ανακρίβεια της δήλωσης μπορεί να διαπιστώνεται με βάση τα περιεχόμενα στην φορολογική αρχή στοιχεία και πληροφορίες από το φορολογούμενο ή τρίτα πρόσωπα ή άλλες δημόσιες αρχές ή στο πλαίσιο διενεργηθέντος φορολογικού ελέγχου. Η ανακρίβεια της δηλώσεως στην περίπτωση αυτή προκύπτει από συμπληρωματικά στοιχεία και, επομένως, η δυνατότητα εκδόσεως φύλλου ελέγχου (αρχικού ή συμπληρωματικού) με βάση συμπληρωματικά στοιχεία, τα οποία εφόσον περιέρχονται στη φορολογική αρχή μετά την προθεσμία της πενταετούς παραγραφής, εμπίπτει στην περίπτωση α' του άρθρου [62§2 του ΚΦΕ](#), πλην, όμως, καίτοι η περίπτωση αυτή φαίνεται στο νόμο ως αυτοτελής και διακεκριμένη από την [περίπτωση β' του άρθρου 62§2](#) του ιδίου Κώδικα (ανακρίβεια της δηλώσεως), κατ' ουσίαν οι δύο αυτές περιπτώσεις νομοθετικής παρεκτάσεως του χρόνου παραγραφής σε δεκαετία, είναι εμφανές ότι αλληλοκαλύπτονται σε υποθέσεις ανακρίβειας της υποβληθείσης δηλώσεως, δεδομένου ότι τα στοιχεία που αποδεικνύουν την ύπαρξη μη δηλωθέντος εισοδήματος και περιέρχονται μετά την πενταετία σε γνώση της φορολογικής αρχής τεκμηριώνουν, κατ' αρχήν, και την (αντικειμενική) ανακρίβεια της υποβληθείσης δηλώσεως (πρβλ [ΣτΕ 2934/2017](#), [ΣτΕ 2935/2017](#), σκέψη 14). Επομένως, η έκδοση φύλλου ελέγχου (αρχικού ή συμπληρωματικού) με βάση συμπληρωματικά στοιχεία πρέπει να αντιμετωπίζεται στο πλαίσιο της ερμηνείας και εφαρμογής της διατάξεως της περιπτώσεως α' του άρθρου 68§2 του ΚΦΕ, διότι η αντιμετώπισή της με βάση τη διάταξη περί ανακρίβειας της δηλώσεως θα καθιστούσε χωρίς αντικείμενο τη διάταξη για τα συμπληρωματικά στοιχεία, είναι δε εντελώς διάφορο το ζήτημα των συνεπειών της ανακρίβειας της δηλώσεως, οι οποίες υφίστανται και στην περίπτωση της διαπιστώσεως της από συμπληρωματικά στοιχεία.»

Επειδή, με την Πολ. **1192/2017** έγινε αποδεκτή από τον Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων, η με αριθ. [ΝΣΚ 268/2017](#) Γνωμοδότηση του Ν.Σ.Κ. (Α' Τακτική Ολομέλεια), σύμφωνα με την οποία έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία, ότι ενόψει των γενομένων δεκτών με τις υπ' αριθ. [ΣτΕ 1738/2017](#), [ΣτΕ 2934/2017](#) και [ΣτΕ 2935/2017](#) αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας (ΣτΕ) επί της ερμηνείας και εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 78 (§§1-2) του ισχύοντος Συντάγματος, η διάταξη της [παραγράφου 3 του άρθρου 36](#) του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας - ΚΦΔ - (ν.[4174/2013](#)), σε συνδυασμό με τη διάταξη της [παραγράφου 11, εδάφιο δεύτερο, του άρθρου 72](#)

του ίδιου Κώδικα, με τις οποίες παρεκτείνεται ο χρόνος της παραγραφής σε εικοσαετή σε περιπτώσεις φοροδιαφυγής που διαπράχθηκε πριν την έναρξη ισχύος του ΚΦΔ, υπό την προϋπόθεση ότι το δικαίωμα του Δημοσίου δεν έχει παραγραφεί μέχρι τότε, είναι εφαρμοστέες από τη Φορολογική Διοίκηση, υφισταμένης δυνατότητας εκδόσεως πράξεων προσδιορισμού φόρου και προστίμων σε εκκρεμείς υποθέσεις ελέγχου που αφορούν στις χρήσεις των ετών 2012 και 2013 και όχι σε προγενέστερες του έτους 2012.

Επειδή, εν προκειμένω, διενεργήθηκε έλεγχος ΦΠΑ, στο προσφεύγον ίδρυμα για τις διαχειριστικές περιόδους 01/01/2000 - 31/12/2010, δυνάμει της με αριθ. 3/0/8431/05-12-2013 εντολής ελέγχου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΧΑΝΙΩΝ.

Επειδή, αιτία της ως άνω εντολής ελέγχου αποτέλεσε το με αριθ. πρωτ. ΓΕΔΔ Φ.819/2010/6184/19-04-2012 έγγραφο του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης, με το οποίο ζητούσε τη διενέργεια τακτικού φορολογικού ελέγχου σε όλες τις ΜΚΟ και αστικές μη κερδοσκοπικές εταιρείες αρμοδιότητας της Δ.Ο.Υ., για όλα τα ανέλεγκτα έτη από την ημερομηνία έναρξης δραστηριότητας τους.

Επειδή, από την από 01/09/2017 έκθεση ελέγχου ΦΠΑ και από το σύστημα taxis για τις ελεγχόμενες χρήσεις προκύπτει ότι:

1. Για τις ελεγχόμενες χρήσεις, έχουν υποβληθεί περιοδικές δηλώσεις ΦΠΑ μόνο για τις χρήσεις 2009 και 2010, λόγω της έναρξης δευτερεύουσας δραστηριότητας λιανικό εμπόριο τουριστικών ειδών και ειδών λαϊκής τέχνης, που είναι υπαγόμενη στο ΦΠΑ και θεωρήθηκαν τα σχετικά βιβλία και στοιχεία.
2. Για τις ελεγχόμενες χρήσεις, έχουν υποβληθεί οι κάτωθι εκκαθαριστικές δηλώσεις:

Διαχειριστικό έτος	Αριθμός/ Ημερομηνία Υποβολής
2009	 /04-03-2010
2010	 /08-04-2011

3. Από τα στοιχεία του ηλεκτρονικού αρχείου του TAXIS, δεν προκύπτει υποβολή των ανωτέρω δηλώσεων κατά το τελευταίο έτος της πενταετούς παραγραφής.

Επομένως, για τις χρήσεις 2000- 2008, για τις οποίες το προσφεύγον ίδρυμα δεν έχει υποβάλει εκκαθαριστικές δηλώσεις ΦΠΑ, έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 57§2 περ. α' περί δεκαετούς παραγραφής.

Επειδή, από οικεία έκθεση ελέγχου και από το σύστημα taxis της ΑΑΔΕ προκύπτει ότι για τις ελεγχόμενες χρήσεις, δεν υπάρχουν παραβάσεις του Κ.Β.Σ. για έκδοση εικονικών ή πλαστών φορολογικών στοιχείων ή λήψη εικονικών ή νόθευση φορολογικών στοιχείων, δελτία πληροφοριών, κατασχεθέντα ή άλλα στοιχεία σε βάρος του προσφεύγοντος. Ως εκ τούτου, δεν συντρέχουν οι περιπτώσεις του άρθρου 19§18 του ν. 3091/2002, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο **22§§2,3 του ν.3212/2013.**

Επειδή, επιπροσθέτως, δεδομένου ότι δεν προκύπτει από την ανωτέρω έκθεση ελέγχου ότι υφίστανται αρχικές πράξεις προσδιορισμού ΦΠΑ, που είναι απαραίτητη προϋπόθεση σύμφωνα με

τις διατάξεις του άρθρου 49§3γ του ν. 2859/2000 για την έκδοση συμπληρωματικής πράξης βάσει συμπληρωματικών στοιχείων, δεν έχουν ισχύ οι διατάξεις περί δεκαετούς παραγραφής, κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρου 57§2γ' του ν. 2859/2000.

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, λαμβάνοντας υπόψη και τις πρόσφατες ΠΟΛ 1194/2017 και 1191/2017 περί συμπληρωματικών στοιχείων και ανακρίβειας δηλώσεων, από το με αριθ. πρωτ. ΓΕΔΔ Φ.819/2010/6184/19-04-2012 έγγραφο του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης, το οποίο αποτέλεσε αιτία του ελέγχου, δεν προκύπτουν "νέα" στοιχεία σε βάρος του προσφεύγοντος.

Επειδή, το προσφεύγον ίδρυμα με την υπό κρίση προσφυγή επικαλείται παραγραφή των ελεγχόμενων χρήσεων 2000-2010 και αναπτύσσει αναλυτικά τους ισχυρισμούς του.

Επειδή, βάσει των ως άνω διατάξεων και πραγματικών περιστατικών ο ως άνω ισχυρισμός γίνεται μερικώς δεκτός και συγκεκριμένα:

- Για τις **χρήσεις 2000, 2001, 2002, 2003, 2004 και 2005**, καθόσον το προσφεύγον ίδρυμα δεν έχει υποβάλει εκκαθαριστικές δηλώσεις ΦΠΑ, ενώ είχε υποχρέωση ως υποκείμενο στο φόρο, το δικαίωμα του δημοσίου για έκδοση οριστικών Πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ και προστίμων ΦΠΑ σε βάρος του, παραγράφεται **μετά 10 έτη**, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 57§2 α του ν. 2859/2000, ήτοι **παραγράφηκε** μετά την 31/12/2011, 31/12/2012, 31/12/2013, 31/12/2014, 31/12/2015 και την 31/12/2016, αντίστοιχα και ο σχετικός ισχυρισμός γίνεται δεκτός
- Για τις **χρήσεις 2006, 2007 και 2008**, καθόσον το προσφεύγον δεν έχει υποβάλει εκκαθαριστική δήλωση ΦΠΑ, ενώ είχε υποχρέωση ως υποκείμενο στο φόρο, το ως άνω δικαίωμα του δημοσίου παραγράφεται μετά 10 έτη, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 57§2 α του ν. 2859/2000, ήτοι μετά την 31/12/2017, 31/12/2018 και 31/12/2019, αντίστοιχα και ο ισχυρισμός είναι αβάσιμος.
- Για τις **χρήσεις 2009 και 2010**, καθόσον το προσφεύγον ίδρυμα έχει υποβάλει εκκαθαριστικές δηλώσεις ΦΠΑ και δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 49§3γ του ν.2859/2000, το δικαίωμα του δημοσίου για έκδοση οριστικών Πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ και προστίμων ΦΠΑ υπόκεινται στον κανόνα της **πενταετούς παραγραφής**, ήτοι παραγράφηκε μετά την 31/12/2015 και 31/12/2016, αντίστοιχα και ο σχετικός ισχυρισμός γίνεται δεκτός.

Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω παρέλκει η εξέταση των λοιπών λόγων της προσφυγής για τις χρήσεις 2000- 2005 και 2009 – 2010.

Ως προς τους λοιπούς ισχυρισμούς για τις ελεγχόμενες χρήσεις 2006, 2007 και 2008

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 22§1 περιπτ. ιε'και ιστ' του ν.2859/2000, ορίζεται ότι:

«1 . Απαλλάσσονται από το φόρο:

ιε) η Παροχή υπηρεσιών και η στενά συνδεόμενη με αυτές παράδοση αγαθών προς τα μέλη τους, έναντι καταβολής συνδρομής, από μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα νομικά πρόσωπα και οργανισμούς, που επιδιώκουν στα πλαίσια του συλλογικού τους συμφέροντος σκοπούς πολιτικούς,

συνδικαλιστικούς, θρησκευτικούς, φιλοσοφικούς, φιλανθρωπικούς ή εθνικούς εφόσον δεν οδηγούν σε στρέβλωση των όρων του ανταγωνισμού,

ιστ) η Παροχή υπηρεσιών πολιτιστικής ή μορφωτικής φύσης και η στενά συνδεόμενη με αυτές Παράδοση αγαθών, από νομικά πρόσωπα ή άλλους οργανισμούς ή ιδρύματα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, τα οποία λειτουργούν νόμιμα και έχουν σκοπούς πολιτιστικούς ή μορφωτικούς, εφόσον δεν οδηγούν σε στρέβλωση των όρων του ανταγωνισμού. Στις υπηρεσίες αυτές περιλαμβάνονται ιδίως οι παρεχόμενες σε επισκέπτες μουσείων, μνημείων, αρχαιολογικών ή άλλων παρόμοιων χώρων, καθώς και η οργάνωση καλλιτεχνικών εκδηλώσεων, εκθέσεων και διαλέξεων.»

Επειδή, με την **ΠΟΛ.1097/2005** εγκύκλιο ορίζεται ότι:

«1. Σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης ιστ) της παραγρ. 1 του άρθρου 22 του Κώδικα Φ.Π.Α. (Ν. 2859/2000) απαλλάσσονται από το Φ.Π.Α. η παροχή υπηρεσιών πολιτιστικής ή μορφωτικής φύσης και η στενά συνδεόμενη με αυτές παράδοση αγαθών, από νομικά πρόσωπα ή άλλους οργανισμούς ή ιδρύματα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, τα οποία λειτουργούν νόμιμα και έχουν σκοπούς πολιτιστικούς ή μορφωτικούς, εφόσον δεν οδηγούν σε στρέβλωση των όρων του ανταγωνισμού. Στις υπηρεσίες αυτές περιλαμβάνονται ιδίως οι παρεχόμενες σε επισκέπτες μουσείων, μνημείων, αρχαιολογικών ή άλλων παρόμοιων χώρων, καθώς και η οργάνωση καλλιτεχνικών εκδηλώσεων, εκθέσεων και διαλέξεων.

2. Με την ερμηνευτική εγκύκλιο 1131481/7043/0014/ΠΟΛ. 1282/23.12.92 έχει διευκρινιστεί ότι στην ανωτέρω απαλλακτική διάταξη εμπίπτει και το δικαίωμα εισόδου σε συνέδρια. Η απαλλαγή χορηγείται εφόσον το πρόσωπο που οργανώνει το συνέδριο είναι οργανισμός, ίδρυμα ή νομικό πρόσωπο μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα και από το καταστατικό του προκύπτει ότι επιδιώκει σκοπούς πολιτιστικούς ή μορφωτικούς.

Επομένως, σύμφωνα με την ανωτέρω εγκύκλιο, τα συνέδρια, τα οποία έχουν περιεχόμενο μορφωτικό, απαλλάσσονται από το Φ.Π.Α., μόνο, όταν πραγματοποιούνται από πρόσωπα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, τα οποία έχουν σκοπούς μορφωτικούς.

3. Λαμβάνοντας υπόψη ότι τα επιστημονικά συνέδρια έχουν μορφωτικό χαρακτήρα, καθώς στόχος τους είναι η διάδοση της γνώσης σε διάφορους τομείς, όπως συμβαίνει με τα ιατρικά συνέδρια, όπου ανακοινώνονται τα επιτεύγματα της έρευνας για την Προαγωγή των μεθόδων πρόληψης και Θεραπείας, γίνεται δεκτό ότι το δικαίωμα συμμετοχής σε συνέδρια επιστημονικού χαρακτήρα εμπίπτει στην απαλλακτική διάταξη της περίπτωσης ιστ) της παραγρ. 1 του άρθρου 22 του Κώδικα Φ.Π.Α. εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι εξής προϋποθέσεις:

α) τα συνέδρια οργανώνονται από οργανισμούς, ιδρύματα ή νομικά πρόσωπα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, τα οποία λειτουργούν νόμιμα εντός ή εκτός του εσωτερικού της χώρας.

β) το αντικείμενο των συνεδρίων έχει άμεση σχέση με τον επιδιωκόμενο σκοπό τους.

γ) τα έσοδα από τα συνέδρια προορίζονται να καλύψουν κυρίως τα έξοδα της διοργάνωσης και δεν επιτρέπεται η με οιοδήποτε τρόπο διάθεσή τους στα μέλη τους.

Διευκρινίζεται ότι η ανωτέρω απαλλαγή εφαρμόζεται, χωρίς να απαιτείται η ύπαρξη μορφωτικών σκοπών στο καταστατικό των ανωτέρω προσώπων που πραγματοποιούν τα επιστημονικά συνέδρια.

Επισημαίνεται ότι τα συνέδρια εμπορικού ή ψυχαγωγικού χαρακτήρα δεν απαλλάσσονται από το Φ.Π.Α., ακόμη και αν πραγματοποιούνται από τα πρόσωπα της περίπτ. 1στ) της παραγρ. 1 του άρθρου 22 του Κώδικα Φ.Π.Α.

4. Ο Προϊστάμενος της αρμόδιας Δ.Ο.Υ., προκειμένου να αποφανθεί περί της απαλλαγής ή μη της συμμετοχής σε συνέδριο επιστημονικού χαρακτήρα, πρέπει να εξετάζει εάν πληρούνται οι ανωτέρω προϋποθέσεις και εάν από το πρόγραμμα του συνεδρίου προκύπτει ο επιστημονικός του χαρακτήρας.

5. Επίσης διευκρινίζεται ότι οι υπηρεσίες που λαμβάνει ο οργανωτής - νομικό πρόσωπο μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, από άλλους υποκείμενους στο φόρο, για την πραγματοποίηση του συνεδρίου, όπως μίσθωση αίθουσας, γραμματειακή υποστήριξη, χρησιμοποίηση τεχνικού εξοπλισμού διερμηνείας, κλπ., υπάγονται σε Φ.Π.Α. με συντελεστή 19%, καθόσον η απαλλαγή από το φόρο καλύπτει μόνο το δικαίωμα συμμετοχής στο συνέδριο. Ο ανωτέρω Φ.Π.Α., με τον οποίο επιβαρύνεται ο οργανωτής του συνεδρίου, δεν εκπίπτει.

Από την ημερομηνία έκδοσης της παρούσας παύει να ισχύει κάθε προηγούμενη ερμηνεία που έρχεται σε αντίθεση με το περιεχόμενό της.»

Επειδή, με το αριθ. πρωτ. ΔΕΕΦ Α 1163589 ΕΞ 2015/16-12-2015 έγγραφο της, η Διεύθυνση Εφαρμογής της Έμμεσης Φορολογίας έδωσε μεταξύ άλλων τις κάτωθι διευκρινήσεις στο με αριθ. πρωτ. 37391/12-08-2015 έγγραφο της Δ.Ο.Υ. ΧΑΝΙΩΝ για την υπό κρίση περίπτωση:

«5. Από τα ανωτέρω προκύπτουν τα ακόλουθα:

Για τη φορολογική αντιμετώπιση από πλευράς ΦΠΑ του ενιαίου ποσού που αναγραφόταν στο σώμα των εκδιδόμενων γραμματίων είσπραξης με την αιτιολογία «συμμετοχή στο Χ συνέδριο», χωρίς αυτό να επιμερίζεται στις επιμέρους διακριτές υπηρεσίες που παρασχέθηκαν στους σύνεδρους (δικαίωμα συμμετοχής σε συνέδριο που οργάνωνε με ίδια μέσα, διαμονή, εστιατορίου - εστίαση, μεταφορά κλπ.), διακρίνουμε τις εξής περιπτώσεις:

5.1 Στην περίπτωση που το Ίδρυμα παρείχε υπηρεσίες διαμονής, εστίασης, μεταφοράς κλπ. με ίδια μέσα και το ενιαίο ποσό πρέπει να επιμερισθεί στις εν λόγω επιμέρους διακριτές υπηρεσίες με οποιοδήποτε πρόσφορο τρόπο κρίνετε, το Ίδρυμα όφειλε να αποδώσει το ΦΠΑ επί του ποσού που αναλογεί με το ως άνω επιμερισμό σε κάθε μία από τις φορολογητέες υπηρεσίες, πλην του δικαιώματος συμμετοχής σε επιστημονικά συνέδρια που κρίνεται ξεχωριστά, ως αναφέρεται κατωτέρω περίπτωση 5.3.

Αντιθέτως, στην περίπτωση που δεν καθίσταται εφικτός ένας τέτοιος επιμερισμός, τότε το συνολικό ποσό λαμβάνεται ως το αντίτιμο για την παροχή μιας ενιαίας, σύνθετης υπηρεσίας συμμετοχής σε επιστημονικό κλπ συνέδριο, που περιλαμβάνει μεταξύ άλλων και το δικαίωμα συμμετοχής/παρακολούθησης του συνεδρίου. Η παροχή της εν λόγω σύνθετης υπηρεσίας σε μη

υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο φορολογείται στην Ελλάδα και, συνεπώς, υπάγεται στο φόρο με τον κανονικό συντελεστή ΦΠΑ σύμφωνα με τα άρθρα 14, 21 και το Παράρτημα ΙΙΙ Κεφ. Β παρ. ΙΙ του ίδιου Κώδικα όπως ίσχυε.

5.2 Στην περίπτωση που το Ίδρυμα παρείχε, στο όνομά του, ένα σύνολο υπηρεσιών (πακέτο) που έλαβε από τρίτους υποκείμενους στο φόρο, αποτελούμενο από υπηρεσίες διαμονής, εστιατορίου, μεταφοράς προσώπων, κλπ., **έναντι κατ' αποκοπήν αμοιβής,** τότε το Ίδρυμα θεωρείται ότι διενεργούσε όμοιες πράξεις με ένα πρακτορείο ταξιδιών και, συνεπώς παρείχε φορολογητέες (μη απαλλασσόμενες) πράξεις για τις οποίες όφειλε να αποδώσει ΦΠΑ στη μεικτή αμοιβή του όπως υπολογίζεται με το άρθρο 43 του Κώδικα ΦΠΑ, χωρίς να δικαιούται έκπτωσης του ΦΠΑ εισροών του καθώς αυτές έχουν ήδη ληφθεί υπόψη για τη διαμόρφωση του κόστους του πακέτου.

5.3 Σε κάθε μία από τις ανωτέρω περιπτώσεις (5.1 πρώτο εδάφιο και 5.2), το δικαίωμα συμμετοχής/πρόσβασης σε συνέδριο θα κριθεί ως προς το ΦΠΑ ξεχωριστά από τις λοιπές υπηρεσίες διαμονής, εστιατορίου κλπ. που παρασχέθηκαν είτε κριθεί ότι αυτές αποτελούσαν πακέτο είτε όχι. Το εν λόγω δικαίωμα, λόγω του γεγονότος ότι πρόκειται για ίδια παροχή της οργάνωσης συνεδρίου, δεν μπορεί να περιληφθεί στο ειδικό καθεστώς του άρθρου 43 του Κώδικα ΦΠΑ και πρέπει να υπαχθεί στους γενικούς κανόνες του Κώδικα ΦΠΑ όπως αυτοί ίσχυαν κάθε φορά. Τόπος φορολογίας σε κάθε περίπτωση θεωρείται η Ελλάδα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 του Κώδικα ΦΠΑ όπως ίσχυε κάθε φορά.

Η φορολογητέα αξία, για το δικαίωμα συμμετοχής/πρόσβασης στο συνέδριο, επί της οποίας θα υπολογισθεί ο οφειλόμενος φόρος στην περίπτωση που δεν απαλλάσσεται, είναι εκείνη που προκύπτει από τον ανωτέρω επιμερισμό του ενιαίου ποσού που αναγραφόταν στο σώμα των εκδιδόμενων γραμματίων είσπραξης στις επιμέρους διακριτές υπηρεσίες (δικαίωμα συμμετοχής σε συνέδριο που οργάνωνε με ίδια μέσα, διαμονή, εστιατορίου - εστίαση, μεταφορά κλπ.). Σχετικά, αναφέρουμε ότι σύμφωνα με νομολογία του ΔΕΕ, το Δικαστήριο έχει αποφανθεί ότι ιδίως στην περίπτωση που οι λοιπές υπηρεσίες διαμονής, εστίασης κλπ συνιστούν πακέτο (περίπτωση 5.2), ο ΦΠΑ για το δικαίωμα συμμετοχής θα πρέπει να υπολογίζεται επί της αγοραίας αξίας.

Στην περίπτωση όπου πληρούνται οι προϋποθέσεις της ΠΟΛ.1097/2005 εγκυκλίου, το **δικαίωμα εισόδου σε επιστημονικά συνέδρια** απαλλάσσεται από το ΦΠΑ. Η πλήρωση ή μη προϋποθέσεων της εν λόγω απαλλαγής είναι θέμα πραγματικό και πρέπει να εξεταστεί από την Υπηρεσία σας, λόγω αρμοδιότητας, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στο παρόν, το καταστατικό του Ιδρύματος, βεβαίωση ή οποιοδήποτε άλλο αποδεικτικό στοιχείο από το οποίο προκύπτει η νόμιμη λειτουργία του και οποιοδήποτε στοιχείο από το οποίο προκύπτει το αντικείμενο του συνεδρίου, καθώς και τα συνολικά προβλεπόμενα έσοδα και έξοδα κάθε πραγματοποιηθέντος συνεδρίου.

Στις περιπτώσεις που δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις της ΠΟΛ. 1097/2005 ή πρόκειται για συνέδρια εμπορικού ή ψυχαγωγικού χαρακτήρα, τα ποσά που συνιστούν την αντιπαροχή για το δικαίωμα συμμετοχής/πρόσβασης σε αυτά υπάγονται στο φόρο με τον συντελεστή ΦΠΑ που ίσχυε κάθε φορά.

5.4 Διευκρινίζεται ότι ανάλογα με την όποια απόφαση της Υπηρεσίας σας αναφορικά με την υπαγωγή ή μη των υπηρεσιών του Ιδρύματος στο ΦΠΑ, το δικαίωμα έκπτωσης του φόρου εισροών κρίνεται και διαμορφώνεται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 30 και 31 του Κώδικα ΦΠΑ (για τις κοινές εισροές με απαλλασσόμενες πράξεις) και υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 32 του ιδίου Κώδικα.

Στην περίπτωση όπου το Ίδρυμα παρέχει «πακέτο ταξιδίων» και ενεργεί ως εκ τούτου ωςπρακτορείο ταξιδίων σύμφωνα με το άρθρο 43 του Κώδικα ΦΠΑ, τα ποσά του φόρου με τα οποία επιβαρύνεται από άλλους υποκειμένους στο φόρο για τις πράξεις που εμπίπτουν στο σχηματισμό του «πακέτου» δεν εκπίπτονται ούτε επιστρέφονται.»

Επειδή, ο έλεγχος λαμβάνοντας υπόψη του τις ως άνω οδηγίες, προχώρησε στον επιμερισμό του ενιαίου ποσού «εισφοράς» στις επιμέρους υπηρεσίες διαμονής και εστίασης, αποδεχόμενος την με αριθ. πρωτ. /25-10-2016 Υπεύθυνη δήλωση του εκπροσώπου του προσφεύγοντος, από την οποία προκύπτει ότι ποσοστό 33% επί των εισφορών αποτελεί έσοδο από υπηρεσίες διαμονής και εστίασης.

Επειδή, οι διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως αυτές καταγράφονται στην από 01/09/2017 οικεία έκθεση ελέγχου ΦΠΑ της Δ.Ο.Υ. ΧΑΝΙΩΝ, επί των οποίων εδράζονται οι προσβαλλόμενες οριστικές πράξεις χρήσεων 2006, 2007 και 2008, κρίνονται **βάσιμες, αποδεκτές και πλήρως αιτιολογημένες**.

Επειδή, με τις διατάξεις του **άρθρου 49 του ν. 4509/2017** (ΦΕΚ Α 201/22.12.2017) προβλέπονται τα εξής: «1. Η παρ. 17 του άρθρου 72 του ν. 4174/2013 (Α` 170) αντικαθίσταται ως εξής:

«17. Για πράξεις διορθωτικού προσδιορισμού φόρου που αφορούν εν γένει φορολογικές υποχρεώσεις, χρήσεις, περιόδους ή υποθέσεις έως και τις 31.12.2013 επιβάλλεται, αντί του πρόσθετου φόρου του άρθρου 1 του ν. 2523/1997, πρόστιμο που ισούται με το άθροισμα του προστίμου των άρθρων 58, 58Α παράγραφος 2 ή 59 του παρόντος κατά περίπτωση, πλέον του τόκου του άρθρου 53 του παρόντος, ο οποίος υπολογίζεται από την 1.1.2014 και μέχρι την έκδοση του εκτελεστού τίτλου, εφόσον αυτό συνεπάγεται επιεικέστερη μεταχείριση του φορολογούμενου. Σε κάθε περίπτωση, μετά την απόκτηση του εκτελεστού τίτλου εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 53 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.».

2. Οι διατάξεις της παρ. 17 του άρθρου 72 του ν. 4174/2013, όπως αντικαθίστανται με την παράγραφο 1 του παρόντος, εφαρμόζονται και επί εκκρεμών, κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος, υποθέσεων. Ως εκκρεμείς υποθέσεις νοούνται οι υποθέσεις που εκκρεμούν ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών ή των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων ή του Συμβουλίου της Επικρατείας κατόπιν άσκησης ενδικοφανούς ή δικαστικής προσφυγής ή τακτικού ενδίκου μέσου ή αίτησης αναίρεσης ή εκείνες για τις οποίες εκκρεμεί η προθεσμία άσκησης ενδικοφανούς ή δικαστικής προσφυγής ή τακτικού ενδίκου μέσου ή αίτησης αναίρεσης, καθώς και οι υποθέσεις για τις οποίες έχουν εκδοθεί οι σχετικές πράξεις ή αποφάσεις αλλά δεν έχουν κοινοποιηθεί στον

φορολογούμενο. Ως εκκρεμείς νοούνται, επίσης, οι υποθέσεις οι οποίες έχουν συζητηθεί και δεν έχει εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση του δικαστηρίου ή έχει εκδοθεί μη αμετάκλητη απόφαση αλλά δεν έχει κοινοποιηθεί στον φορολογούμενο.

[...]

6. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται από 1.1.2018».

Επειδή, με την **ΠΟΛ 1003/03.01.2018** «Παροχή οδηγιών αναφορικά με τις διατάξεις των παραγράφων 1, 2, 3 και 6 του άρθρου 49 του ν. 4509/2017 (Φ.Ε.Κ. Α/201/22.12.2017) ως προς την επιβολή της **επιεικέστερης κύρωσης** κατά την έκδοση πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού φόρου» διευκρινίσθηκε ότι: «Επί των εκκρεμών υποθέσεων της παραγράφου 2, η εφαρμογή της επιεικέστερης κύρωσης σύμφωνα με τα οριζόμενα στη διάταξη αυτή, λαμβάνει χώρα με βάση **απόφαση της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών** ή απόφαση των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων ή του Συμβουλίου της Επικρατείας. [...]».

Επειδή, με τις διατάξεις των άρθρων 58 και 58Α του ν. 4174/2013, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 3§7 ν. 4337/2015 (ΦΕΚ Α 129/17.10.2015), ορίζεται:

«Άρθρο 58

Πρόστιμο ανακριβούς δήλωσης ή μη υποβολής δήλωσης

1. Αν το ποσό του φόρου που προκύπτει με βάση φορολογική δήλωση υπολείπεται του ποσού του φόρου που προκύπτει με βάση το διορθωτικό προσδιορισμό φόρου που πραγματοποιήθηκε από τη Φορολογική Διοίκηση, ο φορολογούμενος υπόκειται σε πρόστιμο επί της διαφοράς ως εξής: α) δέκα τοις εκατό (10%) του ποσού της διαφοράς, εάν το εν λόγω ποσό ανέρχεται σε ποσοστό από πέντε (5%) έως είκοσι (20%) τοις εκατό του φόρου που προκύπτει με βάση τη φορολογική δήλωση, β) είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) του ποσού της διαφοράς, αν το εν λόγω ποσό υπερβαίνει το ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) έως πενήντα τοις εκατό (50%) του φόρου που προκύπτει με βάση τη φορολογική δήλωση, γ) πενήντα τοις εκατό (50%) του ποσού της διαφοράς, αν το εν λόγω ποσό υπερβαίνει σε ποσοστό το πενήντα τοις εκατό (50%) του φόρου που προκύπτει με βάση τη φορολογική δήλωση. 2. Σε περίπτωση μη υποβολής δήλωσης από την οποία θα προέκυπτε υποχρέωση καταβολής φόρου επιβάλλεται πρόστιμο ίσο με ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%) επί του ποσού του φόρου που αναλογεί στη μη υποβληθείσα δήλωση.

Άρθρο 58Α

Πρόστιμα για παραβάσεις σχετικές με τον φόρο προστιθέμενης αξίας

[...] 2. Σε κάθε περίπτωση όπου διαπιστώνεται, η υποβολή ανακριβών δηλώσεων ή η μη υποβολή δηλώσεων, υποβολή δηλώσεων, με συνέπεια τη μη απόδοση ή τη μειωμένη απόδοση ή την επιπλέον έκπτωση ή επιστροφή ΦΠΑ, επιβάλλεται πρόστιμο ίσο με ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%) επί του ποσού του φόρου που θα προέκυπτε από την μη υποβληθείσα δήλωση ή επί της διαφοράς, αντίστοιχα. [...]».

Επειδή, εν προκειμένω, για την επιβολή πρόσθετων φόρων επί των υπ' αριθμ. /2017, /2017 και /2017 οριστικών πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ, χρήσεων 2006, 2007 και 2008 αντιστοίχως, επιλέγεται η ως άνω διάταξη του άρθρου 49 παρ.1 του ν.4 509/2017, ως επιεικέστερη καθότι:

- Υπ' αριθμ. /2017 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού ΦΠΑ χρήσης 2006

Διαφορά φόρου: **3.499,51 €**

	(Α)	(Β)	(Γ)	(Δ)=(Β)+(Γ)	ΕΠΙΕΙΚΕΣΤΕΡΗ ΚΥΡΩΣΗ ΜΕΤΑΞΥ (Α) και (Δ)
	ΑΡΘΡΟ 1 Ν.2523/1997 (120%)	ΑΡΘΡΟ 58 ΚΦΔ (50%)	ΤΟΚΟΙ ΑΡΘΡΟΥ 53 ΚΦΔ (50 μήνες X 0,73% = 36,50%)	ΣΥΝΟΛΟ ΠΡΟΣΤΙΜΟΥ ΠΑΡ. 1 ΑΡΘΡΟΥ 49 Ν. 4509/2017	
ΠΡΟΣΘΕΤΟΣ ΦΟΡΟΣ/ΠΡΟΣΤΙΜΟ	4.199,41 €	1.719,75 €	1.277,32 €	3.027,07 €	3.027,07 €

- Υπ' αριθμ. /2017 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού ΦΠΑ, χρήσης 2007:

Διαφορά φόρου: **62,99 €**

	(Α)	(Β)	(Γ)	(Δ)=(Β)+(Γ)	ΕΠΙΕΙΚΕΣΤΕΡΗ ΚΥΡΩΣΗ ΜΕΤΑΞΥ (Α) και (Δ)
	ΑΡΘΡΟ 1 Ν.2523/1997 (120%)	ΑΡΘΡΟ 58 ΚΦΔ (50%)	ΤΟΚΟΙ ΑΡΘΡΟΥ 53 ΚΦΔ (50 μήνες X 0,73% = 36,50%)	ΣΥΝΟΛΟ ΠΡΟΣΤΙΜΟΥ ΠΑΡ. 1 ΑΡΘΡΟΥ 49 Ν. 4509/2017	
ΠΡΟΣΘΕΤΟΣ ΦΟΡΟΣ/ΠΡΟΣΤΙΜΟ	75,58 €	31,50 €	22,99 €	54,49 €	54,49 €

- Υπ' αριθμ. /2017 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού ΦΠΑ, χρήσης 2008:

Διαφορά φόρου: **5.494,94 €**

	(Α)	(Β)	(Γ)	(Δ)=(Β)+(Γ)	ΕΠΙΕΙΚΕΣΤΕΡΗ ΚΥΡΩΣΗ ΜΕΤΑΞΥ (Α) και (Δ)
	ΑΡΘΡΟ 1 Ν.2523/1997 (120%)	ΑΡΘΡΟ 58 ΚΦΔ (50%)	ΤΟΚΟΙ ΑΡΘΡΟΥ 53 ΚΦΔ (50 μήνες X 0,73% = 36,50%)	ΣΥΝΟΛΟ ΠΡΟΣΤΙΜΟΥ ΠΑΡ. 1 ΑΡΘΡΟΥ 49 Ν. 4509/2017	
ΠΡΟΣΘΕΤΟΣ ΦΟΡΟΣ/ΠΡΟΣΤΙΜΟ	6.593,93 €	2.747,47 €	2.005,65 €	4.753,12 €	4.753,12 €

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

την μερική αποδοχή της με ημερομηνία κατάθεσης **17/10/2017** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα Ιδρύματος με την επωνυμία «.....», **ΑΦΜ** και συγκεκριμένα:

- την αποδοχή αυτής και την ακύρωση

α) των υπ' αριθ. /2017, /2017, /2017, /2017, /2017, /2017, /2017 και /2017 Οριστικών Πράξεων Διορθωτικού Προσδιορισμού ΦΠΑ του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΧΑΝΙΩΝ, διαχειριστικών περιόδων 01/01-31/12/2000, 01/01-31/12/2001, 01/01-31/12/2002, 01/01-31/12/2003, 01/01-31/12/2004, 01/01-31/12/2005, 01/01-31/12/2009 και 01/01-31/12/2010, αντίστοιχα,

β) των υπ' αριθ. /2017, /2017 και /2017 Οριστικών Πράξεων Επιβολής Προστίμου Φ.Π.Α. του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΧΑΝΙΩΝ, διαχειριστικών περιόδων 01/01-31/12/2000, 01/01-31/12/2009 και 01/01-31/12/2010, αντίστοιχα.

- την μερική αποδοχή αυτής και την τροποποίηση

των υπ' αριθ. /2017, /2017 και /2017 Οριστικών Πράξεων Διορθωτικού Προσδιορισμού ΦΠΑ, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΧΑΝΙΩΝ, διαχειριστικών περιόδων, 01/01-31/12/2006, 01/01-31/12/2007 και 01/01-31/12/2008, αντίστοιχα.

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση :

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 01/01 – 31/12/2000

Πρόστιμο ΦΠΑ

ΜΗΔΕΝ

ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ ΦΠΑ	0,00 €	0,00 €
--------------------------------	---------------	---------------

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 01/01 – 31/12/2001

	Βάσει ελέγχου	Βάσει ΔΕΔ
ΦΠΑ	833,15 €	0,00 €
Πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας δήλωσης (120%)	999,78€	0,00 €
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	1.832,93 €	0,00 €

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 01/01 – 31/12/2002

	Βάσει ελέγχου	Βάσει ΔΕΔ
ΦΠΑ	6.629,56 €	0,00 €
Πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας δήλωσης (120%)	7.955,48 €	0,00 €
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	14.585,04 €	0,00 €

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 01/01 – 31/12/2003

	Βάσει ελέγχου	Βάσει ΔΕΔ
ΦΠΑ	1.130,79 €	0,00 €
Πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας δήλωσης (120%)	1.356,95 €	0,00 €
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	2.487,74 €	0,00 €

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 01/01 – 31/12/2004

	Βάσει ελέγχου	Βάσει ΔΕΔ
ΦΠΑ	451,77 €	0,00 €
Πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας δήλωσης (120%)	542,12 €	0,00 €
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	993,89 €	0,00 €

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 01/01 – 31/12/2005

	Βάσει ελέγχου	Βάσει ΔΕΔ
ΦΠΑ	6.215,72 €	0,00 €
Πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας δήλωσης (120%)	7.458,87 €	0,00 €
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	13.674,59 €	0,00 €

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 01/01 – 31/12/2006

	Βάσει ελέγχου	Βάσει ΔΕΔ
ΦΠΑ	3.499,51 €	3.499,51 €
Πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας δήλωσης (120%)	4.199,41 €	0,00
Πρόστιμο άρθρου 58 ^Α του ν.4174/2013		1.749,76 €
Τόκοι άρθρου 53 του ν.4174/2013*		1.277,32 €
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	7.698,92 €	6.526,59 €

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 01/01 – 31/12/2007

	Βάσει ελέγχου	Βάσει ΔΕΔ
ΦΠΑ	62,99 €	62,99 €
Πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας δήλωσης (120%)	75,58 €	0,00 €
Πρόστιμο άρθρου 58 του ν.4174/2013	0,00	31,50 €
Τόκοι άρθρου 53 του ν.4174/2013*	0,00	22,99 €
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	138,57 €	117,48 €

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 01/01 – 31/12/2008

	Βάσει ελέγχου	Βάσει ΔΕΔ
ΦΠΑ	5.494,94 €	5.494,94 €
Πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας δήλωσης (120%)	6.593,93 €	0,00 €
Πρόστιμο άρθρου 58 του ν.4174/2013	0,00	2.747,47 €
Τόκοι άρθρου 53 του ν.4174/2013*	0,00	2.005,65 €
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	12.088,87 €	10.248,06 €

*Οι τόκοι έχουν υπολογιστεί από 01/01/2014 έως την έκδοση της παρούσας απόφασης.

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 01/01 – 31/12/2009

ΠΡΟΣΤΙΜΟ ΦΠΑ

ΜΗΔΕΝ

ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ ΦΠΑ	0,00 €	0,00 €
--------------------------------	---------------	---------------

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 01/01 – 31/12/2010

ΠΡΟΣΤΙΜΟ ΦΠΑ

ΜΗΔΕΝ

ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ ΦΠΑ	0,00 €	0,00 €
--------------------------------	---------------	---------------

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΑΚΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.